

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214802
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712214802.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, v štádiu konania o odmietnutí podania, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 15C/258/2012-24 zo dňa 16.1.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa v zmysle § 43 ods. 2 O.s.p. odmietol podanie navrhovateľa z 21.9.2012 doručené súdu 27.9.2012. Vychádzal z toho, že v konaní ide o tzv. delenú právomoc podľa § 8 O.s.p. Okresný súd však v súdnej veci nevedel preskúmať, či má právomoc konať, nakoľko navrhovateľ nepredložil (ani na dodatočnú výzvu súdu podľa § 43 ods. 1 O.s.p.) listinné dôkazy preukazujúce, že uplatňovaný nárok predbežne prejednal s Ministerstvom spravodlivosti SR, resp., že podal žiadosť o takéto prerokovanie a že (zároveň) ide o nárok totožný s nárokom uplatňovaným v prejednávacom prípade. Z uvedeného vyvodil záver, že ide o taký „nedostatok konania“, pre ktorý nie je možné v konaní riadne pokračovať (§ 43 ods. 2 O.s.p.) a podanie odmietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na „opätovné prejednanie“. Namietal, že posúdenie náležitosti podania v sebe zahŕňa tiež záver o tom, že určitá vec patrí do právomoci súdu. Okresný súd však svojím postupom zamenil právomoc súdu s náležitosťou podania podľa § 43 ods. 2 O.s.p.

Odvolateľ uviedol, že na výzvu oznámil okresnému súdu objektívne prekážky v možnosti predložiť konkrétny návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Poukázal na to, že bol predložený potvrdený zoznam podaných návrhov na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody; zároveň oznámil, v ktorom konkrétnom konaní je predmetný zoznam založený. Jedná sa teda o skutočnosť, ktorá je (musí byť) okresnému súdu známa z jeho činnosti. V tejto súvislosti doplnil, že odporca nepopiera podanie návrhu na predbežné prerokovanie nároku.

Navrhovateľ podrobne popísal spôsob, akým predložil odporcovi návrh/y na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Printový rovnopis návrhu nevyhotovil z dôvodu hospodárnosti, aby nedošlo k navýšeniu materiálnej škody. V prípade potreby je schopný predložiť súdu jednotnú a nedeliteľnú databázu návrhov v elektronickej podobe. Zdôraznil, že ak okresný súd nevedel preskúmať svoju právomoc, nemôže prezumovať, že táto nie je daná. Absencia podmienky konania - právomoc súdu - nemôže byť totiž postavená len v rovine dohadov, resp. na nie celkom dôsledne zistených skutočnostiach.

Odvolaateľ taktiež namietal, že vo veci konal vylúčený sudca, keďže je (naďalej) presvedčený o danosti skutočností, pre ktoré konajúci sudca nemôže byť nestranný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/, ods. 2 O.s.p.

Obligatórne uplatnenie nároku na náhradu škody u povinného subjektu nie je delenou právomocou v zmysle § 8 O.s.p. Predbežné prerokovanie nároku je podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo vymedzených prípadoch nevyhnutným predpokladom „len“ toho, aby navrhovateľ mohol byť v konaní pred súdom úspešný. Zároveň predstavuje suigeneris podmienku konania o nároku na náhradu škody podľa označeného zákona v konaní pred súdom (§ 103 a nasl. O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené okresný súd vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ nedostatok podmienky konania právne kvalifikoval ako nedostatok náležitosti podania, a následne podanie navrhovateľa - návrh na začatie konania - odmietol podľa § 43 ods. 2 O.s.p.

V ďalšom postupe v konaní okresný súd posúdi povahu predbežného prerokovania nároku v súlade s vysloveným právnym záverom odvolacieho súdu a vyvodí príslušný procesný následok. Konkrétny postup bude závisieť od toho, či vyhodnotí predmetný nedostatok podmienok konania ako odstrániteľný alebo neodstrániteľný (v tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že aplikačná prax sa prikláňa skôr k prvému záveru). To znamená, že okresný súd rozhodne v zmysle § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. alebo vykonaná vhodné opatrenia podľa § 104 ods. 2 veta prvá O.s.p. a (eventuálne) následne vydá rozhodnutie podľa vety tretej daného zákonného ustanovenia.

Nad bezprostredný rámec odvolania krajský súd dodáva, že sa možno stotožniť s názorom odvolateľa, že záver súdu o nedostatku podmienky konania nemôže byť postavený len v rovine dohadov alebo na pravdepodobnosti právomoci iného orgánu. Na druhej strane je potrebné zdôrazniť, že v súdenom prípade sa jedná o sporové konanie, kde dôkazné bremeno zaťažuje prioritne navrhovateľa. To platí aj vo vzťahu k preukázaniu (splnenia) osobitnej podmienky konania spočívajúcej v predbežnom prerokovaní nároku s Ministerstvom spravodlivosti SR. Pokiaľ teda navrhovateľ uviedol, že je pripravený poskytnúť žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v konkrétnej veci v elektronickej forme, nie je zjavné, prečo tak doposiaľ neurobil. Otázne je, či takáto databáza obsahuje údaj o predložení/doručení (jednotlivého) návrhu odporcovi. V každom jednotlivom prípade uplatňovania nároku z titulu náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci sa totiž jedná o individuálne podmienky, za ktorých sa nárok uplatňuje (aj keď ide o druhovo totožné nároky).

Vzhľadom na štádium konania, keď ešte nebol odporcovi doručený ani návrh na začatie konania, je bezpredmetný argument odvolateľa, že odporca nepopiera podanie návrhu na predbežné prerokovanie nároku. Tiež platí, že pokiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o zodpovednosti štátu za škodu, nemožno hovoriť o jej „navyšovaní“.

Rovnako nedôvodnou je námietka o rozhodovaní veci vylúčeným sudcom. Subjektívny pocit navrhovateľa nie je v tomto smere podstatný. Významným je, že konajúci sudca nemá za to, že by boli dané okolnosti vylučujúceho z konania v súdnej veci a zároveň navrhovateľ opakovane uviedol, že námietku zaujatosti nevznáša. Nadväzne v aktuálnom štádiu nie je daný ani (právnym) dôvodom na posudzovanie (ne)zaujatosti konajúceho sudcu nadriadeným súdom.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.